

FESTA DEL BARRI MOLÍ D'EN ROVIRA

PREGÓ 2017

Pregó Festa del Barri Molí d'en Rovira 2017

Molt bona nit veïns i veïnes del barri.

El dia que el Jordi em va dir de ser pregoner, el primer que vaig pensar va ser: Perquè jo? I la primera idea va ser dir-li que no, però malgrat tot, li vaig dir que m'ho pensaria i ja li donaria una resposta i, després d'insistir molt, li vaig dir que alguna cosa faria... I així és que aquí estem!

La meva història al barri comença l'any 1.986 quan la Fina, una pageseta de Can Lleó, l'Oriol, nascut a Martorell i jo nascut a Cambrils del Pirineu i procedents de la Ràpita vàrem venir a viure al carrer General Vallès n. 12 del barri del Molí d'en Rovira, un barri del que tothom em dia que era el barri de l'altre costat de la via i, en canvi, jo els deia que era el barri de mar de Vilafranca.

Des del primer dia de viure al barri, sempre ens hem sentit benvinguts per part dels veïns i les veïnes, mai ens hi hem sentit estranys. Al primer any de viure al barri ens va sobtar molt quan va venir el bon temps que els veïns i veïnes sortissin al carrer al vespre a prendre la fresca, ja que a Vilafranca no hi ha cap altre barri que ho faci o que ho pugui fer ja que els nostre és el barri més tranquil de la vila.

El 1.988 va néixer el Roger que ja és fill del barri. Poc després, a finals del 1.989, un membre de la junta de l'Associació de veïns em va dir que havia d'anar a una reunió del barri perquè portaven molts anys a la junta i ja estaven força cansats. Va ser aleshores quan vaig entrar a formar part de la junta com a president de la mateixa, cosa que he d'agrair a la Fina que es quedava a casa cuidant-se dels nens i això em permetia passar el temps necessari per col·laborar amb el barri. L'any 1.998 vaig deixar de ser president i va agafar el relleu el Xavi, vaig continuar a la junta com a vocal i el 1.999, amb molt goig, vaig ser administrador de la Festa Major de Vilafranca. El Xavi quan es va casar va deixar la presidència i la vaig tornar a agafar jo fins a principis del any 2015 quant ho vaig deixar definitivament.

El 1.990, a la nova junta, coincidint amb l'estrena del local se'ns va ocórrer de fer el primer sopar a la fresca per la festa del barri, per fer veïnatge, com els veïns que sortien a prendre la fresca. Des del primer any el sopar ha estat un èxit i puc dir que és el millor sopar de les festes de barri de Vilafranca!

Vàrem continuar durant les festes amb la que va ésser la típica botifarrada que es feia a la mitja part del ball del dissabte i que a l'acabar el ball es rematava amb el rom cremat, tot plegat va ser possible gràcies al voluntariat de la gent del barri, especialment d'aquella gent més gran, alguns dels quals ja no hi són també vàrem conservar els jocs per la mainada i la típica xocolatada. Els divendres hi havia festa jove i cada any procuràvem portar grups nous de Vilafranca, també vàrem continuar amb la milla urbana que, deixeu-me presumir, és la més antiga de Vilafranca i més endavant hi vam incorporar el bàsquet 3x3.

Alguns anys, des de l'associació vàrem organitzar excursions de diumenges, també alguna sortida de cap de setmana com una anada a Penyafort, també vam fer un diumenge al Delta de l'Ebre i una sortida de dos dies a Andorra entre moltes altres, finalment però, per manca de gent, al final vam haver de renunciar a aquest tipus d'activitats. També s'havien muntat unes grans fogueres al final del carrer General Vallès rematades amb coca i cava per als veïns.

Amb la incorporació de jovent a la junta, es va crear el Molí Jove que a més de dinamitzar i rejuvenir la festa, van fer un anagrama molt curiós que representa la plaça amb un fanal i tres joves asseguts a un banc del barri. També gràcies al jovent del barri s'havien muntat carrosses per les cavalcades de reis i alguna per carnaval, durant mols anys es va organitzar la castanyada.

I encara més activitats que, com el sopar d'avui, segueixen fermes any rere any, el concurs de pessebres, fer cagar el tió a la mainada no només del barri sinó de tot Vilafranca, el concurs de samarretes per identificar la nostra festa gran i més endavant també el concurs de samarretes pel 3x3.

De ben segur, els qui fa anys que participeu del sopar d'avui coneixeu al Joan Badia, altrament conegut com "El músic del sopar del barri" i que deu fer ben bé 24 o 25 anys que ens acompanya. Quan va començar a amenitzar-nos la festa, en saber que venia de Solsona (que ja té mèrit per la distància), li vaig comentar que jo hi tenia família a Solsona, llavors em va dir que tocava sovint en un restaurant d'allà i, ves per on, era un bon amic de la meva tia Lola. (ei! No us penseu pas que aquí hi hagués tràfic d'influències! Simplement casualitats d'aquelles que fan gràcia i que ens han anat acompanyant al llarg del temps, gràcies Joan per haver-hi estat tant i tant de temps!).

I per Festa Major, el barri també hi té paper, final de capta i matinades ens visiten sempre! Com abans ja he dit, el 1.999 vaig tenir el plaer i, diguem-ho tot, també la feinada, de ser administrador de la Festa Major, aquell any se'm va ajuntar tot, l'associació de veïns i la FM, va ser una Festa Major treballada i viscuda, fins al punt que en tres dies potser no vaig arribar a dormir 3 hores, però vaig ser feliç en poder viure les matinades dia que vaig empalmar i em van posar una tronada davant de casa, va ser realment molt especial, un any més, van portar grallers i vilatans a esmorzar al nostre barri i sobretot, com ja havien fet els administradors del barri que m'havien precedit, que Sant Fèlix pogués fer unes setmanes d'estada al nostre barri.

I un pregó no és mai un pregó si no reflecteix alguna vessant política... prepareu-vos polítics asseguts entre nosaltres a taula... que soleu ser més nombrosos quan les eleccions són més a prop i uns quants menys quan no n'hi ha, però dit això, sempre ens ha agradat comptar amb la vostra presència al barri, sigui en aquest sopar o bé en les trobades i reunions per parlar de les necessitats del barri. En aquest capítol també hi tinc alguna anècdota: omplint-se el barri de males herbes en aquelles zones més deshabitades o amb més terra dos il·lustres alcaldes, d'un i altre color polític em van prometre un ramat de cabres per treure-les. Un va dir que un ramat ens portaria i l'altre, que no devia voler ser

menys, va dir que un ramat +1 cabra, va pujar l'aposta, però el ramat encara l'espero.

És curiosa una constant que observo d'anys, al Molí d'en Rovira tot hi arriba més tard que als altres barris. Vam ser els darrers a tenir microbús tot i tenir una població amb la gent més gran de la vila i, per tant, la que més el necessitava, devien comptar per nombre de població i no per edat, en canvi, en la recollida de brossa vam ser els primers! Devien pensar que seríem més endreçadets que als altres barris.

Ja només em queda dir-vos que jo, en aquest barri, hi estic molt de gust, molt benvingut sempre i molt estimat per la resta de veïns. Dubto que mai canviï de barri, quan hagi de canviar de barri serà, potser passant pel Ricard Fortuny que també és part del barri.

M'estimo Vilafranca, m'estimo el barri i ha estat un orgull poder col·laborar de forma voluntària i altruista en les nostres festes i tradicions. Des del barri hem fet sopars, ballaruques, activitats culturals, tradicionals i esportives amb la voluntat de fomentar el bon veïnatge. Jo ja he passat el relleu a una altra junta, però estic segur que l'esperit i els objectius són els mateixos, treballar per fer que el barri sempre sigui millor.

Voldria agrair a la junta per haberme permès fer aquest pregó, a la Fina per haberme animat i sobre tot a la Esther per haberme ajudat a organitzar aquest pregó.

Veïns i veïnes del Barri del Molí d'en Rovira, **SOU MOLT BONA GENT!**

Joan Casals

